

Університет економіки і права «КРОК»
**ПОЖИТТЄВА ОСВІТА ЯК ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ**

В сучасному світі розвинуті країни постали перед проблемою старіння населення, що загрожує подальшому сповільненню економічного зростання цих країн. Одним із напрямків вирішення цієї проблеми стала популяризація пожиттєвої освіти (lifelong education/lifelong learning).

Пожиттєва освіта – це безперервне, добровільне і цілеспрямоване прагнення до знань з професіональних або власних мотивів [1]. До таких програм підготовки в вищих навчальних закладах України можна віднести:

- курси з підвищення кваліфікації;
- програми перепідготовки;
- програми з отримання другої вищої освіти.

До переваг пожиттєвої освіти відносять наступні аспекти:

- пожиттєва освіта забезпечує осіб знаннями, вміннями, навиками, цінностями, відношенням і розумінням до того, чого вони потребують в житті як особистості, громадяни і працівники;

- пожиттєва освіта робить суспільство більш продуктивним і інноваційним, позаяк працівники створюють і розкривають свої нові навички та ідеї. У суспільстві та економіці, що базуються на знаннях (knowledge-based), зміни на робочому місці і в професійній сфері є постійними. Але особи, що займаються освітою протягом усього життя, постійно вчаться новим навичкам і адаптуються до нових викликів, тож вони краще справляються із вимогами, які викликають зміни на робочому місці;

- пожиттєва освіта зміцнює економіку. Чим більше навичок, знань і вмінь особи можуть освоїти і проявити, тим більший розвиток економіки. Сильніша економіка країни означає, що більше громадян можуть отримати переваги і більше заробляти, краще жити і приносити більше користі економічній системі [2; ст. 400].

Таким чином, переваги від пожиттєвої освіти беззаперечні. Вона сприяє розвитку особистості, розширенню світогляду, адаптації професійних навичок до сучасних потреб, сприяє створенню нових робочих місць тощо. Однак існує ризик, що більш досвідчені працівники витіснятимуть молодь із деяких сфер економічної діяльності і, таким чином, здійснюватимуть тиск на ринок праці. Особливо великим цей ризик є у країнах, що розвиваються, зокрема азійських.

Проте, на нашу думку, Україна не стоїть перед подібними викликами. Населення України зменшується із початку 90-х років (див. рис. 1.). Частково це зумовлено економічною еміграцією. В той же час, безробіття залишається на стабільному рівні впродовж декількох останніх років. Хоча потрібно враховувати і значне приховане безробіття.

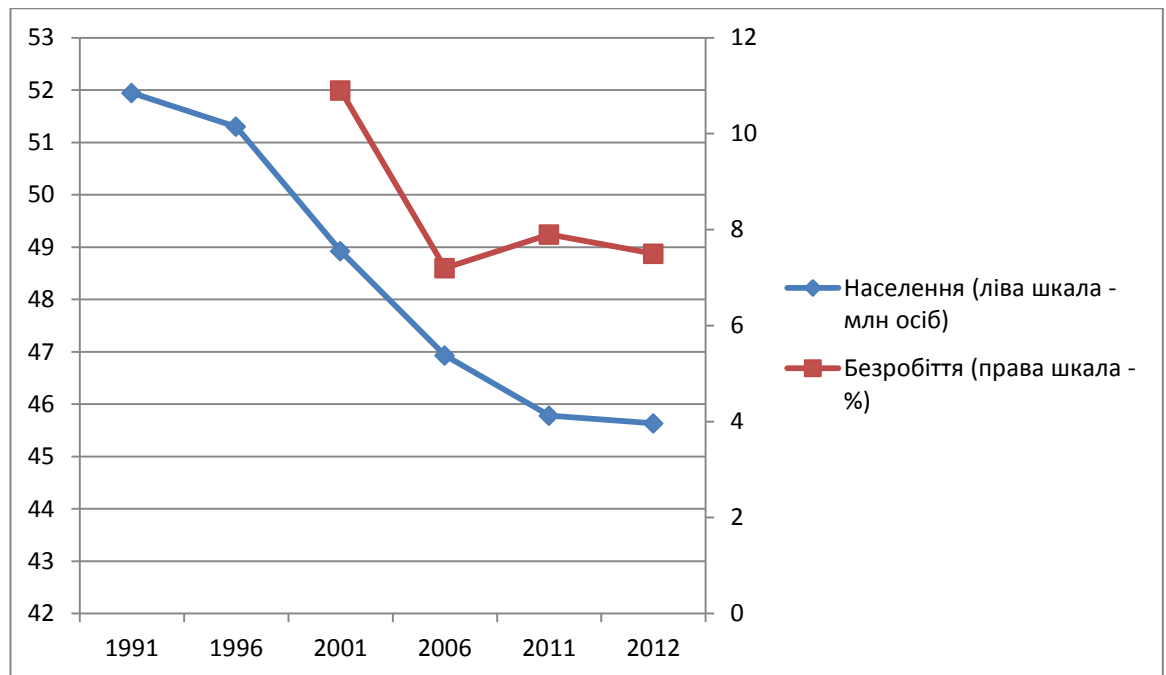

Рис. 1. Показники чисельності населення і безробіття в Україні 1991 – 2012 рр. [3]

Проте у цьому ключовим є економічний чинник: орієнтованість на сировинні сектори економіки, надмірна зарегульованість, корупція тощо. При проведенні належних реформ буде забезпечено стрімке економічне зростання. Таким чином, ринок праці потребуватиме більше професійно підготовлених кадрів. Частково забезпечити це зможе позитивна освіта. Тож необхідність і актуальність такої освіти в Україні є очевидною.

Список використаної літератури

1. Lifelong learning / Wikipedia [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://en.wikipedia.org/wiki/Lifelong_learning
2. M. Laal Lifelong learning; why do we need it? / Marjan Laal, Peyman Salamati // Procedia – Social and Behavioral Sciences. - № 31. – 2012. – р. 399 – 403.
3. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua/>